

viderebehandles, var det Ministeren umuligt at oplyse paa det forhaandenværende Stadium.

Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget med 70 St. mod 25.

I *Landstinget* gennemførtes Lovforslaget ved 3 Behandlinger den 31. Januar. Regeringspartiernes Ordførere, *Ludvig Christensen* (S.) og *Veistrup* (R. V.), anbefalede at stemme for Forslaget. Venstres Ordfører (*Hauch*) udtalte sin Glæde over, at de Forhandlinger, som i de sidste Dage var ført paa Rigsdagen, havde bragt et Resultat, der i Hovedtrækkene stemte med de Krav, som Landboforeninger og Husmandsforeninger havde fremsat, og selv om det økonomiske Problem for Landbruget ikke hermed var klareret, haabede han dog, at de planlagte Foranstaltninger vilde betyde en væsentlig Ændring af Landbrugets økonomiske Forhold og dermed en Lettelse af hele Samfundets Økonomi. Venstre havde svært ved at forstaa det Mod, som Regeringen viste ved Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, idet det i Virkeligheden betød et væsentligt Indgreb af Lovgivningsmagten i den af Organisationerne hævdede Selvbestemmelsesret, og Partiet kunde ikke medvirke til dets Gennemførelse. Paa den anden Side var de økonomiske Omstændigheder, hvorunder Lockouten blev erklæret, forskudt, efter at der mellem Regeringen og et Flertal i begge Rigsdagens Ting var sluttet en Overenskomst, som i saa stor Udstrækning som muligt skulde skabe et andet økonomisk Grundlag for Landbruget. Venstre vilde derfor heller ikke medvirke til at hindre Lovforslagets Gennemførelse. — *Lange* motiverede det konservative Folkepartis Stilling og udtalte, at Partiet ikke kunde stemme for Forslaget, for det første fordi det betød et dybt Indgreb i Erhvervslivets Frihed og gav Staten Ansvar og Afgørelsen m. H. t. Erhvervslivets Arbejds lønninger, endvidere fordi den afsluttede Overenskomst vilde staa som en foreløbig Hindring for Gennemførelsen af de Foranstaltninger, som de Konservative havde fremsat Ønske om, og som de mente i langt højere Grad vilde virke til Bedring af de bestaaende Forhold, endelig fordi Regeringen havde »købt Gennemførelsen af dette Forslag ved at prisgive Landets Pengepolitik paa en saadan Maade, at det giver vid Plads for Mistillid til hele vor økonomiske Stilling«. Ligesom den konservative Ordfører i Folketinget lyste *Lange* efter Indholdet af den trufne Aftale, særlig hvad Valutaspørgsmaalet angik. *Statsministeren* udtalte i den Anledning, at Taleren vilde kunne faa Besked om Regeringens Mening i saa Henseende af sit Partis Formand, som var fortrolig dermed efter den stedfundne Orientering,